



## **Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek**

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

### **Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor**

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

### **Ophavsret**

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

### **Links**

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

# Borrevold Tidende

HELSINGØR LILLE SKOLES FORÆLDREBLAD

---

nr 2

october

1963

---

Redaktionen har hermed den glæde  
at præsentere det første forældrebidrag:

## E F T E R K L A N G

af Søren Bang.

Forholdet mellem forældreinstitutionen og skolen har været en realitet siden starten. Men " summemødet " til førte dette forhold en ideel - eller, om man vil- pædagogisk åbning. Alene af denne grund var dette møde lige så væsentligt som de konstituerende møder.

Det er betegnende og naturligt, at dette møde først kunne ventes nu. Skibet skulle rigges til, før man kunne stå til søs. Men nu må vi alle gøre os klart, hvor vigtig denne pædagogiske søsætning har været.

At mødet efterlod et konglomerat af meninger var vel forudset - og også ønskeligt. Men flere af de problemer grupperne fremførte burde i og for sig ikke være problemer i en eksperimenterende skole. Jeg tænker her bl a på følgende spørgsmål: P-fagets stilling i skolen, spørgsmålet om børnenes frihed, problemet national bevidsthed og religiøs forkyndelse og endelig forældrenes ambition med børnene ( hermed tænkes på den frygt for, om børnene nu også får lært nok af de traditionelle fag).

I min naivitet opfattede jeg mødet som et initiativ, hvor midlerne skulle drages til debat. Efter mødet stod det imidlertid temmelig klart, at målet var det afgørende og primære spørgsmål. Derfor tror jeg, vi er forpligtet til enten her i bladet eller på møder at få meningsudveksling om, hvad vi ønsker vore børn skal blive, ordet skal naturligvis tages i dets vide betydning.

I sikker forvisning om, at fuldkommen harmoni aldrig kan - og måske heller ikke skal - tilkæmpes, må vel en stræben efter indre balance være den vej, vi skal prøve at lede vore børn ind på. Denne søgen efter og arbejden med egne muligheder vil for børnene, tror jeg, være et værn mod den voksende konformitet. Her tror jeg bl. a. P-faget har sin store betydning som det individuelle og skabende fag. Her kan børnene åbne for sindets sluser, og få den udladning ethvert menneske har behov for.

Den traditionelle fagkreds ser jeg som et redskab, børnene naturligvis skal lære at bruge, så godt det lader sig gøre. Uden dette redskab vil man dårligt kunne klare sig.

P-faget derimod medvirker til at skabe situationer for børnene, hvor de føler sig i dyb kontakt med sig selv. Den fabulerende idé-verden, der omgiver P-faget, må ikke undervurderes - og især ikke i en tidsalder, hvor samfundsstrukturen kræver specialister, hvis fag meget let kan give dem et retningsbestemt udsyn.

Der tales så meget om at opdrage børnene til gode samfundsborgere, så de kan finde et fast forankret ståsted i tilværelsen. Det lyder meget smukt, men er en sådan opdragelse forældrenes og skolens primære opgave? Nej, først og fremmest må vor opgave være at skabe en grobund, hvor frihed, selvstændighed og kritisk indstilling bliver aktiviteter, vore børn udrustes med. Lykkes det at skabe et sådant klima i børnene, vil de modnes til at modstå det konformitetspres, moderne mennesker konfronteres med gennem radio, fjernsyn, politik og "den offentlige mening". Sideløbende hermed vil børnene gennem den modenhed de gerne skulle opnå, naturligt finde deres plads i samfundet.

Et fast ståsted vil ofte betegne en statisk intolerant tilstand, hvor psykiske problemer let vil kunne opstå, hvis individet senere kommer i konflikt med dit manifesterede ståsted.

Den på mødet så stærkt omdiskuterede nationale bevidsthed kan vel ikke have større relevans i denne sammenhæng. For det første tror jeg ikke, man gennem historien kan på-

viser, at en stærk national følelse førte til tolerance og forståelse. Tværtimod har en sådan følelse altid båret aggressivitet i sig. Vi så det i det gamle Europas nationalstater, og vi ser det nu i Afrika og Asien. For det andet har tiden ikke råd til en sådan nationalisme hverken økonomisk, politisk, kulturelt eller humanistisk.

Den religiøse forkyndelse må vel efter de flestes mening ligge i hjemmene, hvis den overhovedet skal gives. At børnene alligevel skal stifte bekendtskab med den kristne livsholdning, finder jeg helt naturligt, da hele vor kultur hviler på det kristne grundsyn.

At børnene ikke skulle få lært nok i den frie eksperimenterende skole, er jeg ikke bange for. Den selvstændighed og kritiske indstilling de gerne skulle bibringes, vil uden tvivl komme børnene til gode i de traditionelle fag. En sortering af det væsentlige fra det uvæsentlige skulle herigennem hurtigere kunne foregå. Det at lære et stof eller regne en matematikopgave er jo ikke kun terperi - har man fantasi, klares disse problemer langt hurtigere og lettere.

Jeg har her prøvet at fremdrage og opsummere, hvad jeg finder væsentligt i opdragelsen; og jeg håber, at dette indlæg vil medvirke til at rejse en debat om, hvad vi vil, at vore børn skal blive. Jeg tror, det er gavnligt, at vi kender hinandens motiver, og udfra dette grundlag arbejder videre med Helsingør Lille Skole.

R E F E R A T      A F      S K O L E M Ø D E  
19 september 1963.

Til stede var fru Kirsten Sigsgaard og hr Rasmus Hansen som indledere samt 50-60 forældre.

Lise Iversen indledte kort med at fortælle at børnehavetilskuddet, som vi nu har opnået, takket være at vi begyndte sidste år, hvor vi selv måtte betale gildet. - Debat om mål og midler i skolen er aktuel, og dette møde bliver det første af sikkert mange flere diskussioner herom - vor nye forældreavis vil osse være et udmærket forum for en sådan debat.

L.I. ønskede Kirsten Sigsgård og Rasmus Hansen velkommen og overlod ordet til Pileborg (ordstyrer).

Pileborg glædede sig osse over tilskud et til børnehavet klassen, men advarede mod økonomisk letsind i den anledning.

P. forklarede gangen i mødet, et såkaldt "summemøde", hvor der efter indledningen snakkes i smågrupper, som finder frem til de spørgsmål, man ønsker besvaret eller diskuteret. 6-7 gruppeledere var af praktiske grunde udpeget på forhånd.

Gav ordet til Kirsten Sigsgård.

Kirsten Sigsgård

begyndte med at sige, at vi jo ikke ærer for skolen men for livet, og at man ikke kan undervise uden at opdrage - at skolen har en opdragelsespligt. - Og hvad er det så vi vil? Vi vil den frie varierede undervisningsform, hvor overflødig stof skæres bort. Vi vil oplære børnene til at omgås andre - til international forståelse, til demokrati. Vi vil oplære børnene til at blive selvstændige mennesker imod konformisme.

Det er afgørende i vort uddannelsessamfund, hvor man må dygtiggøre sig hele tiden og kunne omstille sig, at vi lærer børnene at lære, men det mest påtrængende er måske at lære børnene glæden ved at lære - "friheden, der består i det bundne" - evnen til at udfolde sig i gruppen med alle de vanskeligheder, der følger med.

K.S. nævnte Bernadotteskolen, der var et brud med det bestående skolevæsen, da den blev oprettet - et brud med skolegårde for drenge og skolegårde for piger, med karakterbøger, oprykningssprøver og eksaminer og med idéen om kun at give intellektuel belæring. Nu er der derimod medvind for alle disse nye ideer osse i folkeskolen, og man må så

spørge sig selv om der er nogen mening i at lave en lille skole. Det er der - sagde Kirsten Sigsgård. Den lille skole rummer en mængde fordele : Man kan i højere grad dyrke samarbejdelse af fagene, hvorved funktionen motiveres, man kan lægge smidigere skemaer, samle børn på tværs af klasserne. Lærerne har større chancer for at udvælge muligheder som passer børnene i undervisningen, og har således stor forpligtelse til selv at blive ved med at lære. Skolens ansigt må være levende i stadig forandring, der må søges efter midler som svarer til børnenes forudsætninger uden dog at sætte ro og tryk over styr. Dette kan måske nok gøre forældrene usikre engang imellem, men den nære kontakt mellem skole og forældre, som findes i en lille skole giver lærerne de bedste muligheder for at sætte forældrene ind i sagerne. Ansigtet kan i perioder komme til at se lidt opløst ud, men samles senere igen - der er store chancer i den lille skole for at skabe en helhed.

Det må være lærernes kunst at få børnene til at spørge at bevare evnen til nysgerrighed og videbegær, at opøve vurderingssevne, at lære børnene at bruge hovedet med følelse og følelsen med fornuft. I denne henseende er P-fagene meget relevante. P-fag har store fordele ved deres valgfrihed som udvikler selvstændighed, P-fag må ikke gøres til noget let, de skal tages alvorligt, selv om de er lystbetonede og tilfredsstillende. På samme måde kan man måske være tilbøjelig til at tage arbejdet i børnehavéklassen mindre alvorligt, men det principielle er det samme i børnehavéklassen som i skolen, at opdrage børnene frem til at kunne tilpasse sig mange ting. K.S. var lidt i tvivl om, hvorvidt vi dog måske var lidt for hastige til at presse børnene til tilpasning.

Det vi vil opnå - sluttede Kirsten Sigsgård - er altså:

Frihed - ikke at forveksle med overfladiskhed og ladedstå-til. Vi må ikke vige tilbage for at tage fat på problemerne - børn har brug for vor hjælp - ikke for meget, men heller ikke for lidt.

Selvstændighed - ikke i betydningen kverulanteri og selvhævdelse.

Harmoni - ikke ensbetydende med, at man undgår at skabe konflikter, men derimod er i stand til at imødegår dem - og komme videre.

Rasmus Hasnen

begyndte med at konstatere, at det er meget vigtigt, at børnene kan klare sig, når de fra 7. klasse i den lille skole kommer over til helt nye forhold i den store skole. For adgangen til realafdelingen kræves prøver i matematik engelsk og tysk - og herudover er der ingen prøve efter 7. klasse. Der afgives en erklæring fra skolen om barnets egnethed, og hvis barnet erklæres egnet for realafdelingen, skal realafdelingen tage barnet.

Det forlanges at undervisningen i friskolerstår mål med folkeskolens krav - vi er nødt til at give børnene alle forudsætninger for at lære mere, og vore P-fag og musik giver mulighed for personlig udfoldelse, som osse skulle medvirke til at skabe den modenhed, som er uødvendig for at kunne klare de nye forhold i en ny skole.

Der møder børnene måske terperi, andre opfattelser af musik og gymnastik - snyderi og meget andet. Børnene vil let synes, at alt det nye er fjollet og forkeret, men vi må lære dem at forstå, at det nok er noget andet, men at det oøse er et miljø, som de må kunne arbejde i og måske endog være stærke nok til at ændre.

Det er vores erfaring, sagde R.H., at de lærere, der har fået vores børn, har været glade for dem, de har været indforstået med at arbejde med i den nye klasse med det samme - og vi må jo nemlig ikke opdrage sekterister. En undersøgelse blandt gamle elever med spørgsmål om den nye og den gamle skole har vist, at de i langt de fleste tilfælde har været i stand til at klare sig både kundskabsmæssigt og socialt.

Herefter "summedes" der kraftigt i ca. 20 minutter ved de forskellige borde og man fandt frem til de spørgsmål, som man ønskede at stille eller diskutere.

- Runa Bryndorf:
1. lærer børnene at læse og skrive ordentligt.
  2. hvorfor har man ingen prøver. Børnene skal efter al sandsynlighed engang tage eksaminer af en eller anden art, kunne man ikke lige så godt vænne dem til det.
  3. risikerer man ikke, at de får et chok når de første gang står overfor eksaminer.

4. er der ikke for megen larm på skolen
5. er lokalerne gode nok.
6. har man tænkt sig at optage skoleradio og TV i undervisningen.

- ad 1. Rasmus Hansen: det er simpelthen nødvendigt at børnene kan læse så hurtigt som muligt af hensyn til O-fagene - læsereターderede børn har store vanskeligheder.
- ad 2. Rasmus Hansen : i følge friskoleloven må vi ikke have eksamen. Stændpunktsprøver holdes hele tiden mest for lærernes skyld - men osse prøver, hvor man konstaterer fremgang eller tilbagegang. Vi har kun eksamen i fløjtespil hos os!
- ad 3 Kirsten Sigsgård : der findes vist intet statistisk om dette. Man kan ikke træne børnene op til at gå til eksamen. Nogle påvirkes mere end andre, hjemmets holdning har stor indflydelse på nervøsiteten. Det der er hovedsagen må være at man altid gør sit bedste, så er der ikke stort mere at snakke om.
- ad 4 Rasmus Hansen: Der er stor forskel på larm og arbejde - vi ser hos os, at når flere grupper arbejder sammen generer de overhovedet ikke hinanden - alle er så optaget af deres eget, at de ikke hører de andre.  
Ib : vi har færdselsregler på gange og trapper, og vi protesterer når det bliver for meget, men det er meget svært at få helt ro. Det er nok en god ide at vænne børnene hjemme til at have ro til arbejdet.
- ad 5. Ib siger at der er plads nok på skolen - han er tilfreds.
- ad 6 Rasmus Hansen : man kan sætte sig i forbindelse med en båndcentral, hvor man kan leje bånd med skoleudsendelserne fra radioen.  
Ib : de tekniske hjælpemidler er dyre - vi savner det ikke endnu.

Referatet af skolemødet fortsætter i næste nr.





## S K O L E L Æ G E N S   A R B E J D E



Loven om skolelæger trådte i kraft d 1. april 1947, og den skulle være gennemført for alle kommuner inden 1-4-49.

I loven pointeres, at skolelægeinstitutionens arbejde er af ren profylaktisk karakter, dog med et par enkelte undtagelser. Den første af disse undtagelser drejer sig om at skolelægen kan iværksætte foranstaltninger til aflusning, og den anden undtagelse er, at skolelægen bør yde den nødvendige førstehjælp ved ulykkestilfælde og sygdomstilfælde som måtte indtræffe, medens han opholder sig på skolen.

Den første af de nævnte undtagelser har jeg endnu ikke været udsat for og bliver det sikkert heller ikke; derimod er der daglig en del småskader, opstået ved leg i skolegård eller i gymnastiksal. Disse skader er i de fleste tilfælde ganske banale, f eks bistik eller overfladiske skrammer, hvis behandling klares af skolesundhedsplejersken ( til stede på lægeværrelset i hele skoletiden) dels ved almindelig sårbehandling og dels med et par trøstende ord.

For få dage siden kom en lille purk sønderknust af gråd op på lægeværrelset og fremviste en uendelig lille overfladisk rift, som umuligt kunne forårsage nogen væsentlig smerte. Det viste sig da også at årsagen til den voldsomme gråd var, at nogle børn i gården havde bildt ham ind, at såret var meget alvorligt, og at han meget hurtigt ville dø

af det. Da sygeplejersken havde forklaret ham sagens rette sammenhæng og trøstet ham, forsvandt tårerne, og han gik glad ud af døren.

I enkelte tilfælde er der naturligvis tale om større skader, som må henvises til egen læge eller skadestue.

Henvender en elev sig lidende af en eller anden akut sygdom, sendes han eller hun i de fleste tilfælde hjem for at blive behandlet af egen læge, og kun i ganske ekstraordinære tilfælde er det nødvendigt at sende eleven direkte på hospital.

Den omtalte nødhjælp har i det væsentlige kun betydning for den skole hvor skolelægen har til huse. Derimod skulle skolelægens profylaktiske arbejde, som er det væsentlige, gerne komme alle de ham tilhørende skoler til gode i lige høj grad.

Det vigtigste punkt i det forebyggende arbejde er den årlige helbredsundersøgelse af alle børnene.

Kort efter at børnene er begyndt i første klasse, bliver der udsendt et spørgeskema til forældrene, ligesom helbreds kortene fra børnenes egne læger bliver indkaldt. På grundlag af oplysningerne disse to steder fra bliver der udfærdiget en journal, som ved den første helbredsundersøgelse, der skal finde sted i løbet af det første halve skoleår, kompletteres med eventuelle yderligere oplysninger fra den af forældrene, der ledsager barnet. Det er ikke alene ved den første, men også ved de senere undersøgelser vi gerne ser at en af forældrene er til stede.

Selve undersøgelsen består af en såkaldt almindelig klinisk undersøgelse, d. v. s.: højde og vægt registreres, synsstyrken bestemmes, og hørevnen måles med et dertil indrettet apparat, et audiometer; hertil kommer inspektionen af mund og svelg, stetoskopisk undersøgelse af hjerte og lunger. Endvidere undersøges ryggraden; det undersøges om barnet har brok, om det har en eller anden medfødt misdannelse eller udviklingsdefekt. Endelig eftersøges fodvorter. Hvis barnets udseende giver formodning om blodmangel undersøges naturligvis blodprocenten. Uriundersøgelse foretages ved første helbredsundersøgelse og derefter med et par års mellemrum og naturligvis i afgangsklasserne. I 12 års alderen foretages en undersøgelse af barnets farvesans.

Den beskrevne undersøgelse foretages for alle børnenes vedkommende en gang om året, så De forstår, at vi har mulighed

for at følge barnets udvikling ret nøje, således at der kan skrides ind, hvis der optræder afvigelser fra det normale.

Børnene inddeles ved undersøgelsen faktisk i tre kategorier; den først gruppe omfatter de børn, som i alle henseender findes fuldstændig normale og endvidere de børn, hos hvem man har fundet den eller anden mindre abnormitet, som enten ikke har nogen betydning, eller som der ikke findes nogen behandling overfor; til denne førstegruppe regner jeg også de børn, som er farveblinde; for deres vedkommende sendes dog besked til hjemmet, da farveblindhed jo kan lægge hindringer i vejen for uddannelsen til visse erhverv.

Børn hørende til gruppe 2 er børn hos hvem vi har fundet et eller andet abnormt, som ganske vist ikke i øjeblikket kræver behandling, men som måske i løbet af kortere tid kan forværres, således at behandling bliver påkrævet; disse børn lader vi naturligvis ikke vente til fornyet kontrol året efter, men indklader dem til kontrolefter om kortere tid. Til denne kontrolgruppe kan vi også regne de børn, som påstår deres fodvorter er under behandling; vi må nemlig sikre os at vorterne virkelig bliver behandlet og forsvinder.

Endelig den tredje gruppe af børnene: denne gruppe omfatter de børn, som på grund af en eller anden lidelse henvises til egen læge for at blive behandlet; i enkelte tilfælde er der tale om alvorligere lidelser, men i de fleste tilfælde drejer det sig om meget banale lidelser, som det imidlertid er nødvendigt at få behandlet, f. eks. for vorternes vedkommende for at ikke alle skal blive smittet med dem; ligeledes er det vigtigt af hensyn til undervisningen, at børn med nedsat syn får dette korrigeret. I disse tilfælde sker henvisningerne til egen læge, for at få iværksat en mere indgående undersøgelse, og derigennem få diagnosen præciseret.

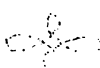
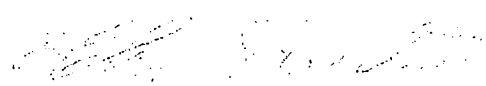
Som allerede nævnt er det meget vigtigt for os, at en af forældrene er til stede ved undersøgelsen af de mindre børn. En anden person, hvis tilstedeværelse vi også sætter pris på er klasselæreren. Det er ikke alene fordi han kan holde orden, men også, fordi han i mange tilfælde er i stand til at give meget værdifulde oplysninger om barnet, oplysninger som måske kan sætte os på sporet af lidelser, som vi ellers ikke ville have tænkt på.

Den opmærksomme læser har sikkert allerede studset over ikke at være stødt på ord som adfærdsvanskeligheder, intelligensdefekter og ordblindhed blot for at nævne enkelte. Det er imidlertid med fuldt overlæg fra min side; ikke fordi vi på skolelægeklinikken ikke befatter os med disse problemer; tværtimod er de årsag til mange overvejelser og diskussioner. Grunden til at jeg har ladet nævnte problemer ligge, er den simple, at de behandles med betydelig mere indsigt af skolepsykologen. (Jeg håber redaktøren er glad for det fingerpeg).

For fuldstændighedens skyld skal anføres at børnene også undersøges for tuberkulose; denne undersøgelse foretages imidlertid af tuberkulosestationen, og kun tuberkulinprøverne foretages af skolelægen eller rettere af skolesundhedsplejersken.

Til slut en bøn til de forældre, der har børn i første eller anden klasse: hvis det er umuligt for Dem at møde frem den dag Deres barn skal undersøges, vær da venlig at kontakte mig på telefon 211466.

Eftertryk ikke tilladt



Dansk og/eller P-fag.

I et cirkus,  
oh oh så skønt.  
Aber var der nok af.  
En far var ikke rigtig klog,  
han løftede sin lille Ib op på stakittot  
og så faldt han ned hos aberne -  
men blev frelst igen.

Karsten

F O R Æ L D R E M Ø D E T

i 1. klasse den 9 september 1963.

Christian nævnte indledningsvis, at de tre nye børn i klassen havde klaret sig vældig fint i gruppen, ja havde endog haft en gavnlig indflydelse.

Derefter gennemgik Christian, hvad man havde lavet i klassen og hvad man planerede indtil jul, som følger:

Dansk:

Børnene skal først og fremmest lære at læse. Indholds-læsning først i 2. klasse formodentlig. Foreløbig er hele klassen samlet om bogstav-læring, senere opdeles klassen i måske tre grupper.

"Fjernsyn" findes, hvor børnene laver "filmstrimler". Børnene fortæller frit for kammeraterne. Endvidere spiller man teater ca hver anden dag, men det er en kollektiv affære. Alle må have en rolle. Fellestimerne er de for små til endnu at få noget ud af, de kan ikke bare være tilskuere.

Skrivning:

I første klasse skriver man de små trykte bogstaver. Formskrift og sammenhængende skrift i 2. først for at undgå eventuelle muskelspændinger. I 1. klasse har man enkelte diktater, senere bliver der tale om fristile. Børnene bliver sat i gang men må selv udforme deres ideer. Her tænkes oprettet en postkasse og en klasseavis. Breve påtænkes skrevet også til andre skoler. En gammel skrivemaskine efterlystes til klasseavisen, eller et trykkeri. Allerede inden jul vil børnene kunne skrive små historier.

Regning:

Først efter jul. Størrelsesbegreber ikke ukendte for børnene. Skolen ønsker sig et termometer til at hænge uden for vinduet, målebånd samt terninger. Nogle forældre mente børnene var skuffede over ikke at skulle begynde regning straks. I Bernadotteskolen begynder man først med regning i 2. klasse. Man kom ind på spørgsmålet om indlæringsmaskiner, men det skorter på materiale.

Orientering:

Af og til. F. eks taler man om færdsel. Klassen laver en by. Hertil ønsker man sig nogle papkasser. Man behandler sundhedsregler, emner som forår og efterår osv, tidsinddeling, og man skal en tur i Zoologisk have. Sexualundervisning bliver behandlet, hvis det falder naturligt i en eller anden forbindelse. F. eks har Rikke haft besøg af Sofus.

Religion :

Der vil blive givet en orientering i kristendommen og andre religioner i sammenhæng med geografien senere hen. I øjeblikket fortæller Christian fra det gamle testamente, og efter jul går man i gang med det nye testamente.

Diskussionen om holdningen til dette fag meget livlig. Ingen konklusion.

Bolcher og Fødselsdage:

Også om dette var der livlig diskussion. Skolen tilbyder forældrene at stille lokaler og lærer til rådighed ved fødselsdage. Alle skulle gerne være med. Hver giver 50 øre, og en to, tre stykker køber sammen med fødselaren en ting. Mødrene kan informere Christian. Ingen slik på skolen, måske en undtagelse ved fødselsdage.

Mødetider:

Der blev spurgt om muligheden af, at børnene møder kl 9, men det vil medføre, at 4. klassen skal møde kl 10 og blive ved til kl 15. Hvad der vil være uheldigt.

Bladet:

Dr Kjærsgård omtalte bladets økonomi, der varetages af forældre kredsen. Duplikator har måttet anskaffes formedelst kr 450. Fru Zeij har tegnet hovedet. Bladet antages at komme til at koste 30-35 kroner per nummer, og man sigter mod en månedlig udgivelse. Dr Kjærsgård kom ind på spørgsmålet om forældrerepræsentanter. Forslagstilleren foreslår valgt 1 eller to repræsentanter for hver klasse valgt f. eks for 1 måned ad gangen til lejlighedsvis at aflægge besøg i klassen og referere, hvad der sker. Hvad giver børnene sig af med osv. Ib mente, det var en god ide, blot måtte det ikke

medføre at de øvrige forældre ikke selv kom i klassen, da det var meget vigtigt for børnene at de vænede sig til at der kom nogen i klassen jævnlige. Sådanne forældrerepræsentanter kunne i øvrigt medvirke ved tilrettelæggelsen af det arbejde, som forældrene er interesserede i omkring skolen. Dette arbejde har tidligere hvilet på bestyrelsen. Her nævntes arrangementer som foredrag, filmsforevisninger, erhvervsvejledning m.v.

Referat ved E. Aagaard.

Sæsonens første forældremøde i børnehaveklassen d. 26. 9 havde god tilslutning.

Gerda fortalte at årets børnehaveklassehold var mere stille end det forrige og at nogle af børnene var lidt forkælede (Gerda, gi mig lige saksen, - får vi snart nogle farver). Endvidere hørte vi om, hvad man bestiller i klassen og hvorledes de enkelte børn udfolder sig. De fleste børn havde fået slidt fernissen af.

Vi forældre stillede de sædvanlige dumme spørgsmål, som Gerda besvarede omhyggeligt.

Fu har vi forældre været til så mange skolemøder, at vi efterhånden har forstået skolens ideer og fået den værste mistro omvendt til tillid.

Mange nye forældre er eller har været angstelige for at deres børn skal være forsøgskaniner for nye ideer, men jeg tror at forældresindene er faldet til ro efter aftenen med Kirsten Sigsgård og Rasmus Hansen og efter Gerdas beretninger om resultater fra lignende skoler.

Transportproblemet blev diskuteret til sidst. Det viste sig, at der er et behov for hyrevognstransport fra området mod nord, d.v.s. Sundparken og Gefionsparken m.m.. men der er for få deltagere, - er der interesserede i de øvrige klasser ?

Jørgen E. Petersen

Pontsøvej 17, I v.

fra redaktionen

Forsældrebidraget fra Søren Bang  
har glædet os så meget at vi straks  
valgte at placere det på fornemste  
plads i bladet - vi venter spændt  
på flere.

- Vi har mere på hjerte, - der  
har været talt om, at vi måske ikke  
har fundet det rigtige navn til  
vort forældreblad - det skete jo  
i hast.

Vi vil gerne høre Deres mening.

Forslag til nyt navn modtages med tak.





# SKOLE - KALENDER

Freddag d. 11. oktober klassemøde i 2. klasse kl. 20 pr.

Torsdag d. 10. oktober klassemøde i 4. klasse kl 20 pr.

Efterårsferie 14. - 19. oktober, begge dage incl.

---

## R Y T M I K

Der er endnu plads på mandagsholdet kl 20-21.

Egtepar 15 kroner, ½ ægtepar 10 kroner.

Ring og meld Dem til hos Ulla Christensen,  
tlf 212691 - helst mellem kl 17-19.

---

## HELSINGØR LILLE SKOLE

de Mezasvej 13, Helsingør

giro 122606

tlf 210203

Skolelederen træffes bedst per telefón eller  
personligt på skolen mellem kl 13-14.

---

Foreældrene bedes ringe til skolen mellem kl 7.50  
og 8.10 hvis børnene af en eller anden grund ikke  
kommer i skole. Det giver skolen større tryghed for  
at børnene ikke bliver væk undervejs.

---

## REDAKTION:

Gerda Eggli, Aage Riis Kjærsgaard, Magti Stahl.

Lay-out : Bente Zeij.

---